

[Alvilda Larsen.]

slag, og vi er i dag i den situation, at lovforslaget ikke bliver gennemført i denne samling.

Derfor synes jeg, det er rigtigt at fremhæve, at vi ikke kan have den allerstørste tillid til regeringens standhaftighed i så henseende, og derfor kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse i dets nuværende skikkelse.

Søren Olesen: Jeg vil indledningsvis udtale min tilfredshed med, at vi nu endelig har fået disse lovforslag om boligbyggeri og husleje fremsat. Jeg var i januar, da vi behandlede lovforslaget om forlængelsen af de bestående love, med til at presse på for at få de nye forslag fremsat i denne samling, og jeg kan derfor på retsforbundets vegne tilsige regeringen en saglig og ret velvillig behandling af lovforslagene, selvom der naturligvis, som man senere vil erfare, er visse afsnit, som vi ikke kan tiltræde i den form, hvori de foreligger.

Jeg undrer mig noget over, at man fra de tidligere regeringspartiers side er faret noget hårdt frem mod disse forslag. Den forrige regering har jo rent ud sagt ikke været særlig ivrig efter at fremlægge noget forslag til løsning af disse vanskelige spørgsmål og til en afvikling af de forhold, som krigstiden og en måske noget uklog lovgivning har medført på boligområdet. Jeg mener, man gør klogt i at erkende, at en revision af lovgivningen på disse områder er højst påkrævet. Men den er tillige meget vanskelig, og vi må se sådan på det, at det er umuligt at nå frem til bedre forhold, uden at der på sine steder må skæres igennem med en ret fast hånd. Jeg tror ikke, der er nogen i det høje ting, der kan anvise en vej til at komme ud af boligmisæren, sådan som det jo var meningen at vi skulle komme, uden at man på visse punkter må gribe til ret ubehagelige midler. Det, som det gælder om at finde, er en ligelig fordeling, sådan at man ikke ensidigt søger at gribe ind overfor enkeltpersoner, men altså at tage ligeligt hensyn til ejer og lejer. Men begge parter må også være klar over, at de må være med til at bringe forholdene i orden og bære de byrder, som det kan føre med sig.

Mit parti vil være med til de ting i lovforslagene, som tilsigter at fremme en af-

vikling af de urimelige forhold, der hersker i øjeblikket, men vi må modsætte os enhver form for yderligere socialisering og statsdirigering af boligforholdene.

Det fremgår af lovforslagene og af de ledende bemærkninger, at man gennem støtte til boligbyggeriet og ved regulering af huslejen vil søge at fastlægge boligudgiften på prisniveauet omkring 1950. Jeg er bange for, at man her lægger grunden til en regulering langt ud i fremtiden, også ud over det forjættede tidspunkt 1. april 1963, hvor frie lejeforhold og forhåbentlig også sunde byggeforhold skulle indtræffe.

Jeg forstår ikke, hvorfor man for en enkelt vare vil holde en pris fra 1950, medens man på alle andre områder regner med priser og lønninger fra 1954 eller senere. Hvis man skal nå frem til frie boligforhold, mener jeg, at priserne her må følge pris- og lønniveauet, ja, jeg tror, det ligefrem vil være umuligt at fastholde et lejeniveau fra 1950, enten så priser og lønninger vil gå op eller ned. Jeg synes, at det er et forhold, som man skulle tage i betragtning. Man må væk derfra og nå frem til, at boligen lige så vel som enhver anden vare har den pris, som det nu engang koster at fremstille den og holde den vedlige. Hvis man ikke vil det, men vil holde en lavere pris, kan det let føre til en forøget og stærk efterspørgsel efter boliger, og man kommer da ikke bort fra den bolignød, som det var hensigten at få afviklet.

Man tænker sig fremtidig støtten til boligbyggeriet ydet på en anden måde end hidtil, og jeg regner det for et stort fremskridt, at renten af statslån går over til at følge markedsrenten. Jeg håber, at dette efterhånden vil svække interessen for statslåne, så der atter kan bygges ved hjælp af anden kredit. Dette vil især være tilfældet, hvis den påtænkte tilskudsordning også kommer til at gælde for det boligbyggeri, som ikke er kommet i stand ved hjælp af statslån. Der står ikke noget i selve lovforslaget om, at tilskudsordningen kun gælder det byggeri, der er opført med statslån, i hvert fald ikke såvidt jeg har kunnet se, men jeg går alligevel ud fra, at det er meningen, idet man velsagtens vil hævde, at man ikke har tilstrækkelig kontrol med det helt frie byggeri, som ikke er godkendt til statslån. Jeg mener dog, at det skulle være tilstrækkeligt, når man har de